

Lieve gemeente,

Vandaag met Palmpasen begint de lijdensweek.

Ik heb me heel lang afgevraagd, waarom Jezus toen eigenlijk naar Jeruzalem gegaan is.

Waarom is hij niet rustig thuis op het platteland gebleven, in Galilea, om daar zijn goede werk te doen: mensen weer op de benen zetten, hen troosten en oproepen om het goede te doen en weer voorrang te geven aan medemenselijkheid zoals dat ook wordt geboden in de wetten van Mozes.

Waarom moest hij nu, tegen alle waarschuwingen van zijn discipelen in, zo nodig naar Jeruzalem.

Waarom kiest hij voor deze weg?

Want dat het daar in Jeruzalem op een confrontatie zou uitlopen, dat zat er natuurlijk wel in.

En dat gebeurt ook, dat laat het Bijbelverhaal duidelijk zien.

Deze zondag heet de Palmzondag of ook wel Palmpasen.

Genoemd naar het verhaal dat we gelezen hebben, waarin verteld wordt dat Jezus met zijn leerlingen met gejuich Jeruzalem wordt binnengehaald.

Sommige mensen leggen hun jassen op de weg en anderen halen takken van de bomen en dat zullen dan wel takken van de Palmbomen geweest zijn en leggen die op de grond, alsof het om de intocht van een koning gaat.

Jezus had zijn leerlingen aanwijzingen gegeven dat ze naar een dorp moesten gaan en dat ze daar een vastgebonden veulen zouden vinden.

En zo gebeurt het ook.

De andere evangelisten vertellen dat dit het veulen van een ezel geweest is.

En hierop rijdt Jezus de stad binnen.

Dit verhaal verwijst naar de profeet Zacharia.

Deze had een visioen gehad van een komend rijk dat alleen maar vrede zal kennen.

Als Zacharia dit visioen beschrijft dan zegt hij: “Zie, uw koning komt tot u, rechtvaardig en zegevierend, nederig en rijdend op een ezel, het jong van een ezelin.

Dan zal ik – zegt God – de strijdwagens uit Efraïm verjagen, (dat is het noordelijk deel van Israël) en de paarden uit Jeruzalem.

De strijdbogen worden gebroken.

Hij zal vrede stichten tussen de volken.

Zijn heerschappij strekt zich uit van zee tot zee, en van de Rivier (dat is de Jordaan) tot aan het einde van de aarde.”

Een prachtig visioen, over vrede in het hele land en waarschijnlijk gold dit ook voor de hele wereld.

Dit verhaal over de intocht is waarschijnlijk na Jezus' dood onder zijn volgelingen ontstaan.

Omdat ze ermee wilden zeggen dat Hij de koning is waarover de profeet Zacharia sprak.

De Messias waarop het volk wacht.

En er was nog een reden om dit verhaal van de intocht zo te vertellen, want er was nog een intocht aan de gang op dat zelfde moment.

Het was nl. zo dat de hoogste Romeinse gezagsdrager in Judea, gouverneur Pontius Pilatus, niet in Jeruzalem zijn residentie had, maar in Caesarea, een plaats die in het Noorden van Judea aan zee lag.

En als Pesach dichterbij kwam dan trok hij naar de hoofdstad met een grote groep soldaten in zijn gevolg om de troepen in Jeruzalem te versterken en om eventuele onlusten in de kiem te smoren.

Dit was de jaarlijkse “intocht in Jeruzalem.”

En wat gebeurt er nu in de Bijbelverhalen?

Die vertellen over een tweede intocht, die van Jezus en zijn leerlingen. Er zijn dus twee intochten daar in Jeruzalem.

Vanuit het oosten, vanuit de richting van Bethanië, kwam een soort boeren processie en vanaf de andere kant, vanuit het westen kwam de keizerlijke optocht.

Vanaf de ene kant reed Jezus op een ezel de stad binnen en aan de andere kant van de stad reed Pontius Pilatus, niet op een ezel, maar op een paard Jeruzalem binnen aan het hoofd van een kolonne soldaten.

De ene intocht, die van Jezus, proclameerde het koninkrijk van God, en de andere, die van Pilatus, demonstreerde de macht van het keizerrijk.

Bij deze twee intochten zie je heel duidelijk de grote kloof die er gaapt tussen deze twee werelden en die zal leiden tot het conflict dat in de komende week tot Jezus' dood zal leiden.

De bijbel beschrijft hier zo een soort anti-intocht.

De binnenkomst van een tegenbeweging, een politieke demonstratie.

En de betekenis van deze demonstratie is gelijk duidelijk aan de omstanders, want zij herkenden in deze gebeurtenis de woorden van de profeet Zacharia over de anti-koning die vrede komt brengen.

Dat is nog eens een andere koning dan die keizer van Rome of die Romeinse gouverneur Pontius Pilatus.

Het is een rechtvaardige koning en God zal hem helpen, zegt de profeet.

Hier is die koning, willen de evangelisten vertellen, de profetische voorspelling is uitgekomen.

Deze koning op een ezel is die koning van de vrede waar de profeten het al over hadden.

Wat zien we hier nu gebeuren bij deze alternatieve intocht in Jeruzalem?

In de evangelieverhalen kunnen we lezen wat Jezus altijd aan zijn volgelingen heeft voorgehouden.

Wat echt leven is en wat een illusie.

En hij laat zien dat het een keuze is.

Wanneer Jezus sprak over het leven in het Koninkrijk, dan had hij het over een keuze.

Er zijn twee wegen, zei hij.

De ene is breed, het is de weg waarvan iedereen denkt dat het de goede weg is.

De weg van: dat weet toch iedereen, dat spreekt toch vanzelf.

De weg van presteren, je sterk maken, een goed geplande levensloop met ruimte voor normen en waarden, niet stelen, goed zijn voor je omgeving en ga zo maar door.

Het is een weg waarvan Jezus zei: dit is de normale weg en op zich is die niet verkeerd.

Maar is het de enige werkelijkheid of is het een illusie?

Ons leven verloopt meestal niet zo glad en gepland zoals we ons dat gedacht hadden.

Vaak stuiten we op een andere, harde werkelijkheid, en hoe gaan we daarmee om.

Je denkt dat je tot je pensioen kunt werken, maar je wordt ziek of werkloos, en de carrière die je had opgebouwd, blijkt een illusie te zijn. Of je verliest je partner en kunt er niet aan wennen nu alleen verder te moeten.

Of je wordt ouder, je gaat iets mankeren en je komt tot de ontdekking dat je niet meer op je oude niveau zult terugkeren en dat het voortaan alleen nog maar slechter zal gaan en de illusie van een mooie oude dag verdwijnt als sneeuw voor de zon.

Geen illusies meer.

We worden geconfronteerd met een andere werkelijkheid in ons leven.

Hoe vinden we daarin onze weg?

Hoe moeten we daarmee omgaan?

Die volgelingen van Jezus hadden ook vaak niet zoveel illusies meer, dat zij het leven naar hun hand konden zetten.

Ze waren niet geslaagd, stonden niet in aanzien.

Op die brede weg waren ze niet zo ver gevorderd, het waren hoeren, bedelaars, tollenaars en lichamelijk en verstandelijk beperkten.

Maar juist tegen hen zei Jezus: ik zal jullie een andere weg wijzen, een smalle weg.

Wanneer de illusies zijn doorgeprikt, kan die andere, echte weg, beter gevonden worden.

De weg van het loslaten, van het geven, van het overwinnen van de angst en van het terugvinden van het vertrouwen.

Jezus leerde dat je je leven niet hoeft te verdoen aan het zoeken en najagen van het echte leven.

Je hebt het al.

Hij deed ons ontdekken dat je alles juist krijgt als je loslaat.

Dat je vrijheid krijgt als je de illusies en de angst loslaat.

In de Stille Week gaat Jezus zelf deze smalle weg.

De weg van het loslaten, van het overwinnen van de angst, de weg van het vertrouwen.

Hij ging die weg als een logisch gevolg van het leven dat hij had geleid en het evangelie dat hij had verkondigd.

Hij kon eenvoudigweg niet anders.

Daarom was hij ook naar Jeruzalem gegaan ondanks dat het gevaarlijk was.

Hij kon niet anders omdat het een logisch vervolg was van zijn leven.

Wij mogen achter hem aan gaan in deze week die komt.

Ieder met ons eigen leven en onze eigen zorgen en problemen.

Op weg naar Pasen, de dag van het nieuwe begin.

Amen

De symboliek van de Palmpasenstok

Traditioneel staan de palmtakken (in Nederland vaak buxustakken) symbool voor de intocht in Jeruzalem op Palmzondag.

De 30 rozijnen of snoepjes staan voor de 30 zilverlingen waarvoor Judas Jezus verried.

Het (brood)haantje staat symbool voor het breken en verdelen door Jezus van het brood bij het laatste avondmaal op Witte Donderdag.

Op de ochtend van Goede Vrijdag kraaide de haan nadat Petrus drie keer had gezegd dat hij Jezus niet kende.

Het kruis staat symbool voor het kruis waarop Jezus stierf op Goede Vrijdag.

Eieren staan symbool voor nieuw leven (Paaszondag).

De krans, soms ook vervangen door een kroon, staat symbool voor het Koninklijke van Jezus. Jezus als 'koning' van het Rijk Gods.